Oratio conclusiva

Omnípotens sempitérne Deus, qui in dilécto Fílio tuo, universó. rum Rege, ómnia instauráre voluísti, † concéde propítius, ut tota creatúra, a servitúte liberáta, * tuæ maiestáti desérviat ac te sine fine colláudet. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

Hymnus











se-dé-bit in æ-térnum, al-le-lú-ia. E u o u a e.

PSALMUS 109

Dixit Dóminus Dómino **me**o: *

«Sede a dextris **me**is.

donec ponam inimícos **tu**os * scabéllum pedum tu**ó**rum ».

Virgam poténtiæ tuæ emíttet Dóminus ex **Si**on: *
domináre in médio inimicórum tu**ó**rum.

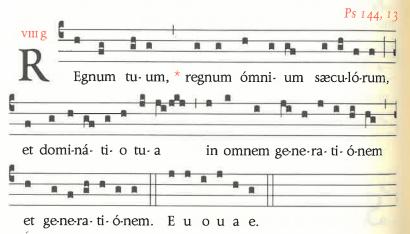
Tecum principátus in die virtútis tuæ, † in splendóribus sanctis, ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus et non pænitébit eum: * «Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech».

Dóminus a dextris **tu**is, * conquassábit in die iræ suæ **re**ges.

De torrénte in via bibet, * proptérea exaltábit caput.

Antiphona 2



PSALMUS 144 I

Exaltábo te, Deus meus, rex, *
et benedícam nómini tuo in sæculum et in sæculum sæculi.

Per síngulos dies benedícam tibi *

et laudábo nomen tuum in sæculum et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus et laudábilis **ni**mis, *
et magnitúdinis eius non est investi**gá**tio.

Generátio generatióni laudábit ópera tua, et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ maiestátis tuæ lo**quén**tur * et mirabília tua enar**rá**bunt.

Et virtútem terribílium tuórum **di**cent * et magnitúdinem tuam nar**rá**bunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt * et iustítia tua exsultábunt.

Miserátor et miséricors **Dó**minus, * longánimis et multæ misericórdiæ.

Suávis Dóminus univérsis, *
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui **di**cant *
et poténtiam tuam lo**quán**tur,

ut notas fáciant filiis hóminum poténtias tuas * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum, * et dominátio tua in omnem generatiónem et generatiónem.

Antiphona 3



Rex re gum et Dómi-nus domi nánti-

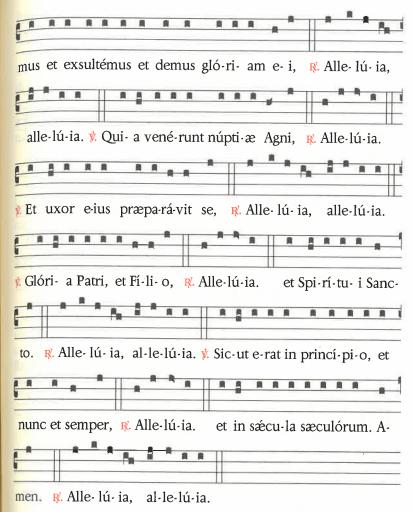
um. Ipsi gló-



Antiphona ad canticum dicitur modo troparii ante et post canticum.

CANTICUM Cf. Ap 19, 1-2. 5-7





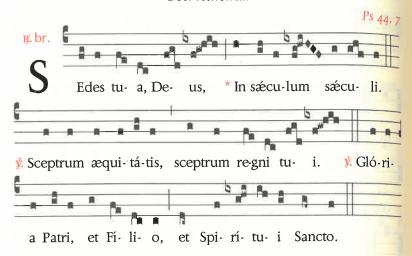
Lectio brevis

1 Cor 15, 25-28

Opórtet Christum regnáre, donec ponat omnes inimícos sub pédibus eius. Novíssima autem inimíca destruétur mors; ómnia enim subiécit sub pédibus eius. Cum autem dicat: «Omnia subiecta sunt», sine dúbio præter eum, qui subiécit ei ómnia. Cum autem

subiécta fúerint illi ómnia, tunc ipse Fílius subiéctus erit illi, qui sibi subiécit ómnia, ut sit Deus ómnia in ómnibus.

Post lectionem



Antiphona ad Magnificat



Canticum Magnificat invenitur p. 771 et 746.

Preces

Fratres Christum regem, qui est ante ómnia et in quo ómnia constant, orémus clamántes:

R. Advéniat regnum tuum, Dómine.

Christe, rex et pastor noster, cóngrega oves tuas de cunctis terris, et pasce eas in páscuis tuis viréntibus et ubérrimis. R.

Dux noster et salvátor, ædífica omnes in pópulum tuum: † sana infirmos, requíre depérditos, fortes custódi: longínquos révoca, dispérsos cóngrega, diffidéntes érige. R.

Iudex ætérne, cum tradíderis regnum tuum Deo Patri, pone nos a dextris tuis et fac ut possideámus regnum parátum nobis a constitutióne mundi. R.

Princeps pacis, díssipa arcus **bel**li et lóquere pacem tuam **gén**tibus. R

Heres ómnium géntium, † cóngrega humanitátem cum ómnibus bonis eius in regnum Ecclésiæ tuæ, quod Pater dedit tibi ut te caput in unitáte Spíritus Sancti omnes agnóscant. R.

Christe, primogénite ex mórtuis et primítiæ dormiéntium, admítte defúnctos in glóriam resurrectiónis tuæ. R

Oratio conclusiva

Omnípotens sempitérne Deus, qui in dilécto Fílio tuo, universórum Rege, ómnia instauráre voluísti, † concéde propítius, ut tota creatúra, a servitúte liberáta, * tuæ maiestáti desérviat ac te sine fine colláudet. Per Dóminum.